

KVINNEUNDERTRYKKING

KVINNEBEVEGELSE OG 8. MARS

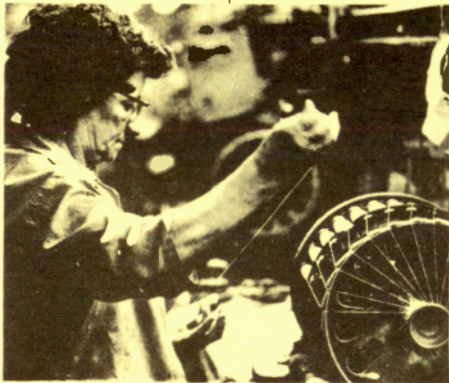

OM KVINNEUNDERTRYKKELSEN

UNDER KAPITALISMEN

I det kapitalistiske samfunnet har kvinneundertrykkelsen fått en spesiell karakter, selv om kvinner har vært undertrykt også i tidligere samfunn.

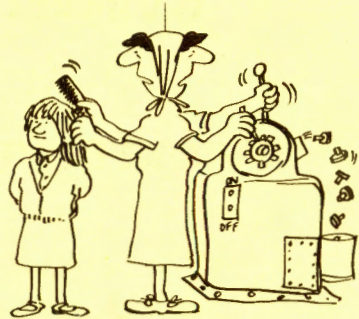
Kvinneproblemet i dets kapitalistiske form, henger sammen med at familien blir skilt fra produksjonslivet og med oppsplittingen av samfunnet i en privat og en offentlig sfære. Denne oppsplittingen gjelder både for arbeiderklassen og for borgerskapet, men kvinneundertrykkelsen ytrer seg forskjellig, avhengig av kvinnes klassetilhørighet.

OM KVINNEBEVEGELSEN

Som en følge av dette, har det i det kapitalistiske samfunnets historie vært to forskjellige slags kvinnekamporganisasjoner, den borgelige og den proletariske kvinnebevegelsen. Den proletariske kvinnebevegelsen har kjempet sammen med proletariatets menn for classesamfunnets opphevelse, mens den borgelige kvinnebevegelse har arbeidet innenfor det borgelige samfunnets rammer. For dem har det vært kjønnsundertrykkelsen og ikke klasseundertrykkelsen som har vært det sentrale.

Kapitalismen har utviklet seg. Avhengig av denne utviklingen har også kvinneundertrykkelsen endret seg. Med utviklingen av kvinnearbeidet, med kapitalens behov for kvinner med utdanning, utviklet den nye kvinnebevegelsen seg. Den vokste fram blant mellomlagskvinner på universitetene, og den har fortsatt det samme klassegrunnlaget.

Kvinnebevegelsens klassebasis preger dens innhold og funksjon. En kvinnebevegelse som ikke har felles forståelse av kvinneundertrykkelsens årsaker, kan vanskelig bekjempe denne undertrykkelsen på en slagkraftig måte. Kampen må bli en sak-til-sak kamp, uten mer langsiktig perspektiv. En kvinnebevegelse som reagerer i forhold til kjønnsundertrykkelsen uten å se den i sammenheng med klasseundertrykkelsen er og blir borgelig. Dette kan en også lett se av hvor lett og smertefritt kvinnebevegelsen kan integreres i det borgelige samfunnet.

Vi vil altså hevde at dagens kvinne-

organisasjoner fører en perspektivløs og ufarlig kvinnekamp. En kvinnekamp der kapitalismeforståelse som grunnlag for kampen mot kvinneundertrykkelsen blir neglisjert, må bli uten perspektiv.

Dette får konsekvenser for 8.mars.

OM 8. MARS:

8. mars har blitt den organiserte kvinnebevegelsen sin kampdag. Med den forståelsen vi har av kvinnebevegelsen, er det ikke særlig overraskende at markeringene er perspektivløse.

Dette ser vi tydelig på årets 8. marsarrangementer i Oslo.

Det har gått to tog i Oslo. Det ene ble arrangert av Kvinnefronten og Norsk Kvinneforbund, det andre av Nyfeministene, Brød og Roser, Oslo Faglige Kvinnebevegelse og Lesbisk Bevegelse.

Det politiske innholdet i de to togene var det samme, med små variasjoner.

Begge togene hadde hovedparoler som stilte mange bra krav. - Men da togene for det første manglet noen paroler som ga uttrykk for felles samfunnsforståelse, og for det andre ikke hadde noen indre struktur (sammenheng mellom de ulike dagskravparolene), blir det politiske innholdet perspektivløst.

Hvilken sammenheng kan det være mellom parolene: "Ingen Klassekamp uten kvinnekamp" og "Nei til mannsamfunnets rasering av Moder Jord" i Samarbeidsutvalgets parolegrunnlag?

Hva slags samfunnsforståelse ligger det bak parolen "Kamp mot all kvinneundertrykking:" i det andre togets grunnlag?

Det er dessuten såkalt reservasjonsrett i det ene toget, slik at togene kan ha minimalt felles. Det andre toget har parolefrihet - det understreker at togene ikke gikk på noe enhetlig politisk innhold.

Hva er så egentlig årsaken til at det gikk to demonstrasjonstog i dag? Representantene for de to arrangementene har prøvd å forklare splittelsen med argumenter om de "andres" manglende vilje til samarbeid.

Samarbeidskomiteen ville ha teknisk samarbeid med de andre, som på sin side ville ha samarbeid, men for å få det måtte de ha tatt offentlig sjølkritikk på oppførselen fra i fjor.. uhyre komplisert.

Alle vil stå fram som de sanne samarbeidsforkjempere, alle vil stemple de "andres" som sære.

Hvorfor? For å stille sin egen organisasjon i et best mulig lys - for å bruke 8.mars rekrutteringsmessig. Og - med felles arrangement er det ikke godt å forutsi hvilken organisasjon som hadde fått rekruttert..

HVILKEN FUNKSJON HAR DET AT DET GIKK

TO TOG ?

Spørsmålet om demonstrasjonstogenes funksjon er viktig.

Det betyr mye at kanskje 10000 har demonstrert i dag. For disse folkene sin egen del betyr det en del, en får følelsen av å ha utrettet noe, stått fram, en tar standpunkt og gjør noe. For førstegangs-gåere kan 8.mars være begynnelsen til mer aktiv kvinnekamp.

Det betyr mye at mange går i tog. Det betyr at kvinnebevegelsen står fram som livskraftig.

Men hvilken funksjon har så togene for alle de som ikke skjønner "forskjellen"

på togene -- for dem som alle radiokale vil nå - for dem som vet lite om kvinnesak og som er mest undertrykt ...?

Det er forvirrende med to tog.

Det er uforståelig at folk som krever det samme, ikke kan gå å sammen i tog. Forvirringa gjør det vanskeligere å stå fram med kvinnekamp. De mulighetene til å nå utover mellemlagskvinner som 8.marspublisiteten gir, minskes betraktelig.

En splittelse som ikke kan forstås ut fra grunnleggende forskjeller i det politiske innholdet i togene, fungerer destruktivt på ikkeinnvidde mennesker.

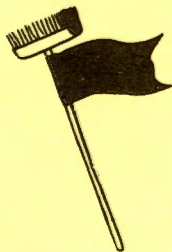
Dessuten skulle det vel finnes andre måter å nå utover sine egne kretser på enn å gå i tog på 8.mars ??

HVA VIL VI SOM DELER UT DISSE LAPPENE?

Er vi kvinnekampens fiender og delkestøtere?

Det er bra å gå i tog. Men det er viktig å være klar over hvilke begrensninger toget/togene har. OG det er ikke nok å gå i tog!

Vi vil prøve å komme med perspektiver på sammenhengen mellom 8.mars, kvinnebevegelsen og samfunnet vi lever i. Dette gjør vi fordi vi mener det er helt nødvendig å forstå kvinneundertrykkelsen for å kunne bekjempe den. Det er nødvendig å forstå sammenhengen mellom kapitalismen og kvinneundertrykkelsen.

INGEN KVINNEKAMP UTEN KLASSEKAMP

Sosialistisk Ungdom i Oslo.